

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Epistola Campiani Audomaro. n. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

1580. operis Societas habet adiutores) famulantis locum impletet. Nullum est in omni vita telum exemplo potentius Tantorum viorum contra aduersa omnia erecta virtus, non iuniorum tantum sed & ætate flaccidientium animos ad confimiles labores & consequentia laborem præmia inflammavit: Quatuor ex ijs quos vetus Xenodochium habuerat olim Capellanos, tres etiam noui Seminarij Alumni Sacerdotes in aciem vñā prodiere: Duo nobiles Laici numerum faciebant duodecim capitum Romā eo die proficiscentium: Nam quod memorat Bombinus, de Episcopo Assaphensi & Mortono, non reperio, aut literis Campiani aut notis Personij confirmatum; quamquam & ipsi fortasse non longo interuallo abierant. Hispanis militibus per id tempus è Belgio imperabatur iter in Italiam. Horum vitandi gratia, & alioqui sat libenter animis Geneuam diuertunt, vt Caluinī quondam, nunc Bezae, obstinatissimæque hæresis spectarent domicilium, & quā vel argumentorum fiduciā vel certe quā fronte ea defenderentur paradoxa experirentur. Atque ad Bezae quidem colloquium admissi sub vesperam tentarunt hominis animum; at callidus veterator cūm sensit se inter suarum capita auctorésque hæresum euidenti premi diffidio, non in leuiusculis quibusdam, & parergis, sed in ijs quæ ad præcipuas fidei propositiones, Sacramentorum seu vim seu necessitatem & cultum pertinerent, negotiorum simulatione & ingruentis noctis velo tegens incitiam benevolè salutatos hospites dimittit. Tridui ea in ciuitate moram facere cuilibet externo datur, at nullam præter inutilis contentionis fructum (vt videbatur) decerpturn, sequenti die, repetito per Gallias itinere, Rhemos adulto Iunio perueniunt. Quā virtutis atque constantiæ admiratione nouam hanc Athletarum Christi manum spectarit Rhemensis ciuitas; quā ad gratulatione, quōd gaudio commilitones suos acceperit Anglicum ea in vrbe Seminarium, Alanus praesertim, huius interpres & auctor cosilij, cogitare est proclivius quam dicere. Quætenim manus hostibus terrori fuit, eadem profecto belli ducibus non potuit non esse solatio, & periculorum socios quam currentes non incitare.

Campiani
Ep. 9.

Cum Beza
Colloquiū.

Rhemisdi-
uersa via in
Angliam
tendunt.

I I. Nequitia plerumque timida, circumspectat vnde omnia neque rebus gestis solum, sed consilijs iuicilat. Alanus & Personij iam inde ab initijs Seminariorum, motus omnes & cogitata obseruarat Magistratus hæreticus, & quidquid ad Religionis emolumentum, ad solatium Catholicorum, ad prauorum dogmatum euersionem spectaret, hoc omni arte aut præuertere aut disperdere moliebatur: seu igitur Romā per nuntios (quos fidos semper sibi ab Regina Epistolis Walsinghamius vbique fouebat) seu Geneuā per quascunque literas, seu Rhemis per dispositos exploratores, vniuersa hæc legatio Reginae Consiliarijs detecta, explicata, descripta est: Portus omnes vigilibus occupati: non minum indice, & Campiani & Personij etiam imaginibus palam propositi. Ex nouem itaque Sacerdotibus, aliij aliò (nè vñuscunctos impicit laqueus) hi duo cum Rudolpho Emersono Audomarum iter carpunt. Neque hic tutum existimatum est tres vñā progredi; Personius primus tentat viam. Eius consilij

filij rationem, simûlque quo ipse esset animo ad iter, his explicat *Campianus* 1580.
ad Mercurianum scriptis.

Pater *Robertus*, Georio fratre comite, post medium noctem, pridie quam hæc scriberem, Caletu soluerat, vento secundissimo : Itaque sub hesternum mane, decimo sexto Junij, Dorobernum ut speramus appulit ; specie militis tam picti, tam insani, ut valde oculatus esse debeat, qui sub illo vestitu, vultu, incesu, sanctimoniam & modestiam delitescere suspicetur. Nobis tamen injiciunt sollicitudinem non dico rumores sed penè clamores hominum de aduentu nostro. Hunc iactum sola potest corrigere diuina sapientia, in quâ libenter conquiescimus. Ego, sic iuslus, aliquantum substiri, ut si fieri possit ex vectibus, vel certis mercatoribus in hæc loca venturis prius aliquid expiscarer de successu Patris quam nauigem. Si quid inaudiero noua capiam consilia. Viam tamen omnino tentare decreui ut acie pugnem etiam moriturus. Sæpe accidit affligi primam frontem victoris exercitus. Profecto si nostra Societas in expeditione perget, ignorantiam & nequitiam, quibus hoc bellum indicatur, superari necesse erit. Vigesimo lunij die Caletum cogito. In Audomarense Collegio me interea Sociumque Rudolphum orno ; sed quo sumptu putas? præfertim cum ea non sint vni quæ haec tenus fuere. Dum tegere personas nostras volumus, ac mentiri dementiam huius mundi, multæ nobis reculæ, quas plane ridiculas iudicamus, necessariò coemuntur. Iter nostrum, & hæc vester, quatuor equi statim in Anglia comparandi poterunt nostris pecunijs respondere, sed eâ prouidentiâ quâ panes multiplicati sunt in solitudine. Verum hæc minima difficultas est, mittamus : hanc Epistolam nondum claudio ut in eam si qua relacio coniijcam isto triduo. Et si enim prius in alterutram partem transfigetur de nobis quam hæc legantur, tamen articulos omnes tanti negotii, & acta nouissima, ex quibus reliqua nondum perscripta dependeant, significanda putauidum isthic sum. Ad me vir quidam nobilis Anglus ventitat, rerum politicarum intelligens. Narrat mihi aduentum Assaphensis Episcopiliteris & sermonibus iactari; eâ re magnam expectationem cieri, quod plerique opinentur virum tales, hac ætate, non suscepturnum hanc molestiam, nisi motus aliquis instaret. Docui veram profectionis causam simplicissimè; ille tamen mirari non desinit. Est enim apud Anglos Episcoporum nomen & vita ratio honoratissima. Hodie mitemcit ventus, itaque ad mare proprio ; habitus in Audomarense Collegio perbenigne, & rebus necessariis adiutus ; Etiam totâ viâ incredibile solatum in omnibus domiciliis nostrorum perceperimus. Accesserunt hospitia Cardinalium illustrissimorum, Paleotti, & Borromæi atque Collensis Archipresbyteri. Parisios & Duacum consultò declinauimus. Tuti videmur, nisi prodamur in hisce maritimis terris. Addidi unam diem ad moram, quo quia nihil in utramuis partem de Patre *Roberto* nunciatur, mihi persuadeo sospitem peruaissime. Deum rogo ut T. R. tuosque Alisentes, totamque Societatem assidue protegat. Vale 20. Junij 1580.

Epistola
Campiani
Audomaro

Forte Co²
mensis.

III. Audomaropoli Caletum, Caletu Dorobernum tenuit *Personius*

H4

securitas